

Stichting Buitenplaats Doornburgh
Jaarverslag 2022

Inhoudsopgave

Inleiding	3
Stichting Buitenplaats Doornburgh	5
Tentoonstellingen en presentaties 2022	6
Podiumprogramma	14
Erfgoedprogramma	16
Overig programma	17
Publiciteit	19
Bezoekcijfers	21
Samenwerkingspartners	22
Organisatie en financiën	22

Inleiding

Sinds de 17e eeuw is buitenplaats Doornburgh een plek om te ontsnappen aan het alledaagse. Eerst als zomerverblijf voor vermogende stedelingen, later als klooster van de katholieke zuster-orde de *Kanunnikessen van het Heilig Graf*. Buitenplaats Doornburgh is een uniek ensemble met 10 rijksmonumenten uit de 17e tot 20e eeuw, van zowel rood als groen erfgoed. Ook is Doornburgh onderdeel van karakteristieke reeks historische buitenplaatsen langs de Vecht.

In september 2018 openden de nieuwe eigenaren, MeijerBergman Erfgoed, de buitenplaats voor het publiek. Hiermee werd het monumentale park ontsloten als wandelgebied voor de omgeving. In het voormalig klooster werd een eerste publieksprogramma gestart als 'place-making' en werd restaurant DeZusters geopend. In augustus 2019 is Stichting Buitenplaats Doornburgh opgericht om de openstelling van het bijzondere culturele erfgoed en het nieuwe publieksprogramma te waarborgen voor de toekomst.

In het succesvolle eerste jaar van openstelling (2019) met een programma van tentoonstellingen, rondleidingen en voorstellingen heeft Buitenplaats Doornburgh ruim 10.000 bezoekers weten te trekken. Dit geeft aan dat Doornburgh aansluit bij de behoefte van mensen om de natuur op te zoeken, zeker in combinatie met bijzonder erfgoed en cultuur. Doornburgh stond door de vele landelijke media-aandacht en positieve recensies al voorzichtig "op de kaart". Doornburgh ligt geografisch tussen Amsterdam en Utrecht en is hiermee een plek in de randstad waar bezoekers (op fietsafstand) terecht kunnen voor inspiratie en recreatie.

In 2020 en 2021 wilden wij deze lijn voortzetten en naast het publieksprogramma met tentoonstellingen en rondleidingen, verder invulling geven aan de professionalisering van de organisatie en toen...brak de wereldwijde pandemie uit en daarmee de crisis voor de gehele culturele sector. In deze tijd is er hard gewerkt om een residentie voor kunstenaars en wetenschappers te realiseren, een belangrijke doelstelling van de stichting. Wij hebben in de coronatijd weliswaar minder bezoekers kunnen trekken, maar hebben aan onze doelstellingen kunnen voldoen door diverse kunstenaars en wetenschappers te laten wonen en werken op de buitenplaats in residentie. Ook is er in de coronatijd goed gebruik gemaakt van de Zochertuinen van Doornburgh, welke altijd gratis toegankelijk bleven. Wij hebben in deze periode drie hedendaagse buitenkunstwerken kunnen toevoegen aan de buitenplaats, om zo de kwaliteit en beleving voor bezoekers te versterken. Dit sluit aan bij de bredere ambitie van Provincie Noord-Holland en Utrecht om meer bezoekers naar de regio te trekken. De residentie resoneert de behoefte in cultuurbeleid om meer plekken voor kunstenaars, muzikanten, wetenschappers en schrijvers te creëren.

Na twee corona-jaren stond 2022 in het teken van herstel. Met de tentoonstellingen "Vorm aan de Vecht" en "NIEUW WERK" en het programma van rondleidingen, lezingen en concerten hebben wij een breed publiek weten te bereiken en de bezoekerijfers ten opzichte van het eerste jaar flink weten te verhogen. Ondanks het feit dat wij aan het begin van 2022 nog in lockdown waren.

In het najaar van 2022 heeft de kunstenaarsresidentie in de schijnwerpers gestaan met de tentoonstelling NIEUW WERK, waarbij drie artists-in-residence elk een eigen solotentoonstelling presenteerden. Ook hebben wij de doelstelling behaald om meer samen te werken met culturele en onderwijsinstellingen uit de provincie Utrecht. Zo hebben wij in 2022 mooie samenwerkingen met de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, het Centraal Museum Utrecht en Kunsthal Kade weten te realiseren. Ook hebben we nieuwe partners gevonden, zoals het Bijbels Museum, Universitair Medisch Centrum Utrecht, theatergroep Schweigman& en het Gaedeamus Festival. Maar ook hebben wij nieuwe publieke en private fondsen bereikt die de projecten financieel ondersteunen.

Onze doelstelling is om zowel lokaal als nationaal relevant te zijn. Door onze samenwerkingen met partners en kunstenaars uit de provincie Utrecht zijn wij steeds sterker verankerd in de regio, maar weten tevens nationale

partners, financiers en kunstenaars aan te trekken. Wij zijn erg blij dat onze programmering ook steeds vaker de landelijke pers weet te halen.

Doornburgh verbindt kunst, wetenschap, natuur en erfgoed en biedt nieuwe perspectieven. Ook in de aankomende periode zullen we hierop voortborduren en deze lijn van residenties, tentoonstellingen en voorstellingen voortzetten. En zullen wij de eerder opgezette samenwerkingen met onze partners verder te bestendigen met bijzondere programma's op onze prachtige buitenplaats.

Joanna van Dorp
directeur Stichting Buitenplaats Doornburgh

Stichting Buitenplaats Doornburgh

Missie en visie

In augustus 2019 is Stichting Buitenplaats Doornburgh opgericht, sinds januari 2020 werd de ANBI status aan de stichting verleend. Het statutair doel van de stichting is het ontwikkelen en in stand houden van Buitenplaats Doornburgh als cultureel erfgoed ten behoeve van de presentatie aan het publiek en het leveren van een bijdrage aan de kunst en wetenschap.

De visie luidt als volgt:

Buitenplaats Doornburgh biedt een plek waar men kan reflecteren op de toekomst, weg van de waan van de dag. Een plek waar de tijd vertraagt en die uitnodigt tot contemplatie. Door middel van natuur, architectuur, kunst en wetenschap wil zij vernieuwende (en verstorende) perspectieven bieden aan makers en publiek.

Stichting Buitenplaats Doornburgh geeft kunstenaars en wetenschappers de ruimte om nieuw werk te creëren en presenteren in een unieke omgeving. Zij organiseert hiertoe residenties, tentoonstellingen, lezingen, masterclasses, voorstellingen, ed.

Toekomst, reflectie en nieuwe perspectieven zijn leidend in de programmering.

Residentie voor kunstenaars en wetenschappers

Belangrijk onderdeel van de visie is de residentie voor kunstenaars en wetenschappers. De stichting wil kunstenaars en wetenschappers de ruimte geven om op deze unieke locatie nieuw werk te creëren en presenteren. De residenten worden geselecteerd om één tot drie maanden te werken en te verblijven in het voormalig klooster.

Doornburgh presenteert het werk van de residenten, altijd in de vorm van een tentoonstelling van beeldende kunst, een installatie of experiment en/of een reeks lezingen en optredens. Het proces van de residenten krijgt een prominente plek in de presentatie aan publiek, door middel van oa rondleidingen, *artist talks*, workshops en lezingen. Het werk en proces van de residenten wordt uitgebreid geregistreerd in beeld en tekst en gepubliceerd op de site en andere online media, hiermee krijgt het werk een stevig “afterlife” na de presentatie en wordt bereikbaar voor een breed publiek. Door vanuit residentie te werken neemt Doornburgh een unieke plek in het culturele veld in.

Voor de selectie van de residenten is in 2021 een adviescommissie opgericht, daarin nemen zitting Maya Meijer-Bergmans (eigenaar Doornburgh en kunsthistoricus), Andrea Davina (voorzitter Niemeijer fonds en adviseur financiële sector), David Bade (beeldend kunstenaar, oprichter residentie Instituto Bueno Bista te Curaçao) en Daisy van de Zande (directeur Science Filmfestival, en voormalig beleidsmedewerker OC&W).

Cultureel erfgoed in de kijker

De stichting wil het bijzondere cultureel erfgoed van Buitenplaats Doornburgh ontsluiten voor publiek. Hiervoor hebben wij een doorlopend activiteitenprogramma van wekelijkse rondleidingen waarin de architectuur van de Bossche School, de historie van de buitenplaats en het Zocherpark centraal staat. In 2022 zijn wij gestart met de ontwikkeling van een podcast-serie, zodat de bijzondere gelaagdheid van de Doornburgh voor een nog breder publiek beschikbaar wordt. De podcast-serie is enerzijds als audio-tour te gebruiken door bezoekers van de buitenplaats, maar kan ook thuis worden beluisterd om zo een breed publiek te interesseren om Doornburgh te bezoeken. Elke drie jaar willen wij met een gast-curator een grotere tentoonstelling maken, waarin de nadruk wordt gelegd op het bijzondere erfgoed van Buitenplaats Doornburgh in de beleidslijn “historie & architectuur”. In 2019 organiseerden wij de architectuurtentoonstelling “Een huis voor de geest” met gastcurator Caroline Voet. In 2022 presenteerden wij met gastcurator Nicole Uniquole de tentoonstelling Vorm aan de Vecht.

Tentoonstellingen & presentaties 2022

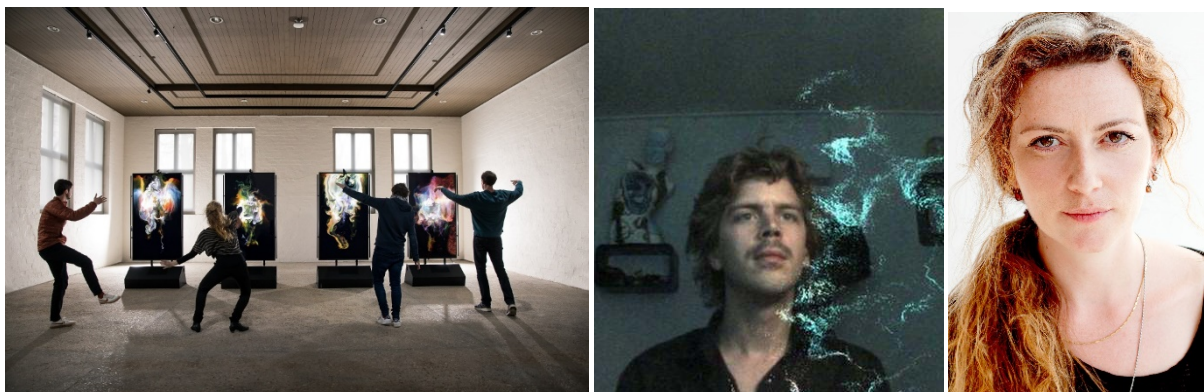
In het eerste kwartaal van 2022 waren de lockdownmaatregelen nog van kracht. Een nieuw programma plannen was uiterst onzeker. De grote tentoonstelling van het jaar, Vorm aan de Vecht, hadden wij zekerheidshalve pas halverwege maart gepland om het risico van een langdurige COVID-sluiting te verkleinen. Toen eind januari duidelijk werd dat wij de deuren weer zouden mogen openen hebben wij in heel korte tijd toch een programma samen weten te stellen, bestaande uit een uitgestelde presentatie van de art/science-installatie Harmonic Dissonance (welke eigenlijk in 2021 gepresenteerd zou worden) en een open studio van artist-in-residence Johanna Franco Zapata.

februari: open studio resident Johanna Franco Zapata

Johanna Franco Zapata (1985, Colombia) is beeldend kunstenaar en inmiddels bevangen door de geometrische vormen van het plastisch getal door haar langdurige residentie op Doornburgh. Naast haar eigen praktijk regelde zij tot eind 2022 het reilen en zeilen van de pas geopende residentie. Na de lockdown in januari hield zij een **open studio** in de tentoonstellingsruimte waar het publiek welkom was. Elke week nodigde zij een mede kunstenaar uit in huis om met haar te werken aan een nieuw kunstwerk. Aan de open studio werkten mee; Clayton Peloz, Melissa Cijntje, Dik Kreuk, Adara Godschalk, Roxette Capriles, Travis Geertruida en Teferi en Magmut van het vluchtelingen-kunstenaars-collectief We Sell Reality. Op zaterdag 27 februari hielden zij een gezamenlijke eindpresentatie met diverse performances.

februari: installatie Harmonic Dissonance DIKKER + OOSTRIK

In de kapittelzaal van de priorij van Buitenplaats Doornburgh werd de multimedia installatie Harmonic Dissonance van DIKKER + OOSTRIK getoond aan publiek. Eigenlijk had deze installatie al in 2021 getoond moeten worden, maar door de aanhoudende lockdown werd deze telkens weer uitgesteld. Gelukkig kregen wij in februari toch nog de kans om het te tonen aan publiek.

De installatie is een samenwerking tussen neurowetenschapper Suzanne Dikker en beeldend kunstenaar Matthias Oostrik. Met hun installaties en performances onderzoeken zij het menselijk (on)vermogen om relaties te begrijpen, zowel die met zichzelf als die met de ander. Harmonic Dissonance is een speelse installatie die het midden houdt tussen kunst en wetenschap waarin bezoekers werden uitgenodigd om menselijke verbondenheid te ontdekken, zoals die wordt gecommuniceerd met het lichaam, hersenen en kunstmatige algoritmen. Er waren vier levensgrote schermen, waar bezoekers beeld en geluid middels beweging konden beïnvloeden. Muziek bij de installatie werd gemaakt door Than van Nispen en Ivo van Dijk. Op zaterdag 27 februari 2022 voerde wetenschapper Suzanne Dikker een live, interactief experiment uit met de bezoekers. Ook organiseerden wij een masterclass met de HKU voor een groep van zeven masterstudenten van HKU Music & Technology, waarin zij meewerkten aan de soundscape van de installatie.

Eerdere versies van het onderzoek voorafgaand aan de installatie waren in 2018 en 2019 al op Doornburgh te zien en beleven. Het Niemeijerfonds en het Stimuleringsfonds hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van Harmonic Dissonance. De presentatie op Buitenplaats Doornburgh werd ondersteund door Fonds Elise Mathilde, Fentener van Vlissingen fonds en het Carel Nengerman fonds.

maart – september: tentoonstelling Vorm aan de Vecht

In samenwerking met gastcurator Nicole Uniquole is het unieke erfgoed van Buitenplaats Doornburgh in een nieuw licht gezet met de tentoonstelling Vorm aan de Vecht. Met de groepstentoonstelling van hedendaagse kunstenaars en ontwerpers en het erfgoed van de buitenplaats is de gelaagde historie van de plek voor een breed publiek kenbaar gemaakt. Zo heeft zowel het “jonge” erfgoed van het klooster, het groene erfgoed van de Zochertuinen als de historie van de buitenplaats een podium gekregen in de tentoonstelling. Extra bijzonder is dat de tentoonstelling plaatsvond in het voormalig klooster van de buitenplaats.

Vorm aan de Vecht is onderdeel van de beleidslijn “historie en architectuur” van Stichting Buitenplaats Doornburgh, waarbij elke drie jaar een gastcurator wordt uitgenodigd om een bijzondere tentoonstelling te maken met dit onderwerp. In de tentoonstelling hebben ruim 65 kunstenaars en ontwerpers meegedaan. In een rondgang liepen bezoekers door de kloostergangen waar in verschillende ruimtes, pandgangen en kabinetten diverse encenseringen telkens een ander thema uit het verhaal van Buitenplaats Doornburgh toonden aan bezoekers. Ook werden de bezoekers gestimuleerd om de tuinen te bezoeken, zodat het bezoek een totaalervaring werd met natuurbeleving als belangrijk element. Historisch meubilair, schilderijen en gebruiksvoorwerpen werden gecombineerd met hedendaagse kunst en ontwerp.

Voorafgaand aan de tentoonstelling zijn er twee makers uitgenodigd om enige tijd op Buitenplaats Doornburgh te wonen in residentie; Aleksandra Gaca en Bert Timmermans. Aleksandra heeft zich hierbij

verdiept in de architectuur van het voormalig klooster, en de theorie van het Plastisch Getal toegepast in haar bijzondere textielstructuren welke zij in het TextielMuseum verder zal ontwikkelen. Bert heeft met planten van het landgoed afdrukken gemaakt en hierbij ter plaatse geëxperimenteerd met diverse druktechnieken met de natuurlijke inkt uit de bloemen en planten.

Voor het tentoonstellingsontwerp is er prachtig gebruik gemaakt van de ramen en de bijzondere lichtinval van het klooster. Middels kleurfolies in de afmetingen van het Plastisch Getal werd er een modern “glas-in-lood” effect bereikt. Een mooie verwijzing naar de vroegere religieuze functie van het gebouw. Het geheel was een bijzonder geslaagde tentoonstelling, waarin wij ons erfgoed samen met hedendaagse kunst en design een podium hebben gegeven. De tentoonstelling is zeer positief ontvangen in de media en bij bezoekers.

Activiteiten

Naast de tentoonstelling hebben wij in het tijdsbestek van maart tm september 70 activiteiten geprogrammeerd met wekelijkse rondleidingen, lezingen en concerten. Zo kwam de Vlaamse architect en schrijver Caroline Voet op 20 mei naar Doornburgh om voor een gezelschap architecten een lezing te geven over de Bossche School. Resident Bert Timmermans werkte enkele weekenden op het landgoed met zijn druktechnieken, waar bezoekers hem aan het werk konden zien en een praatje konden maken. Op 8 september gaf Lidewij Edelkoort een lezing voor het Nederlands Interieur Instituut met ruim 200 bezoekers. En eind augustus was er een artist talk van resident Aleksandra Gaca in samenwerking met het TextielMuseum.

Vorm aan de Vecht werd ondersteund door het Prins Bernhard Cultuurfonds, Fonds21, Cultuurfonds Stichtse Vecht, het Elise Mathilde Fonds, het Fentener van Vlissingenfonds en een bijdrage van de MBE Groep.

oktober – januari: tentoonstelling NIEUW WERK '22

In NIEUW WERK presenteerden wij drie kunstenaars die het werk toonden dat zij tijdens een residentie op de buitenplaats maakten. Elk gaf een heel eigen perspectief op de omgeving, de natuur en de architectuur van het voormalig klooster. Met residenten Bart Lunenburg, Natalia Ossef en Chae Eun Rhee, met begeleidend curator Lieneke Hulshof. Het resultaat was een dynamische tentoonstelling waarin bezoekers drie solo's van de artists-in-residence konden beleven.

Bart Lunenburg (1995) is multidisciplinair kunstenaar uit Utrecht met een fascinatie voor architectuur. Samen met Kunsthall Kade in Amersfoort werd Bart geselecteerd voor een residentieperiode op Buitenplaats Doornburgh in het kader van de tentoonstelling BAKSTEEN, welke tegelijkertijd als NIEUW WERK bij Kunsthall KAdE plaatsvond. In het voorjaar van 2022 deed Bart zijn onderzoek bij Doornburgh. Hij heeft zich tijdens de residentie verdiept in de architectuur van het voormalig klooster. Hierbij verbindt Bart de tradities van baksteenbouw met de tradities van de textielgeschiedenis, in het bijzonder van het weven. Dit tegen de achtergrond van de Dom Hans van der Laan's architectuur en zijn verhoudingenleer.

Kunstenaar Bart Lunenburg werkt met de spanning tussen het idee van een gebouw en de sociale laag die daar vervolgens overheen wordt gelegd door diens gebruikers. Hij vestigt zijn aandacht op hoe een gebouw gebruikt wordt, hoe ideeën versleten raken of hoe bewoners idealen kunnen tegenwerken. Het klooster van Doornburgh is volgens hem het meest 'modelligere model' waar hij tot nu toe mee heeft gewerkt. Het is ontworpen door Jan de Jong naar de principes en wetmatigheden van zijn leermeester Dom Hans van der Laan. Deze ontwikkelde het zogenoemde 'plastische getal', een streng, absoluut systeem waar binnen zorgvuldig asymmetrie en dynamiek is aangebracht, als kleine, vaak haast onopmerkelijke, ontregelingen die het lichaam de ruimte bewuster laten ervaren. Lunenburg kreeg tijdens zijn werkperiode al snel door dat hij met zijn eigen architectonische beeldtaal lastig kon opboksen tegen die van Van der Laan en De Jong, dus ging hij op zoek naar toevoegingen die nog niet aanwezig zijn in het klooster. Hij besloot zijn weefgetouw mee te nemen en onderzoek te doen naar de overlap tussen bakstenen (waar het klooster mee is gebouwd) en weven. Hij keek naar schering en inslag, metselverbanden en voegwerken. Door het weefgetouw op te bouwen in het klooster ging hij zich realiseren dat het weefgetouw zelf ook architectuur is. Hij begon de architectuur van het klooster beter te begrijpen door erin te gaan weven. Zowel het weven als het bewegen door het klooster hebben iets ritueels en de repetitie in het weven vond Lunenburg terug in de gangen van het gebouw en de afstand die men daarin aflegt. Hij gebruikte de architectuur van het klooster als scheerraam en maakte er een weefwerk in.

Zoals een stukje gewoven stof vele uiteinden kent zodra het uit elkaar wordt getrokken, zo kreeg ook het artistieke onderzoek van Lunenburg meer en meer uitkomsten zodra hij het klooster dieper naderde. Dwars door tijden, mensen, materialen en geschiedenissen heen baande Lunenburg zich een weg. Met al zijn

verschillende experimenten en uitkomsten toont Lunenburg dat het model van het klooster strikt is, maar dat hij de kieren naar buiten gevonden heeft door erin te leven.

Voor de presentatie op Doornburgh maakte Bart grootse site-specific werken in de dubbele pandgang van het voormalig klooster, ook werden zijn tekeningen getoond en meerdere sculpturen van zowel hout als baksteen.

Natalia Ossef (1983) woont in Utrecht en maakt video's, foto's en installaties. Het werk van Natalia kenmerkt zich door het spanningsveld tussen de geschiedenis en de actualiteit, tussen het individu en het collectief. In haar vroege werk verwees zij naar haar herinneringen aan haar geboorteland Syrië. Sindsdien breidde ze haar palet uit met performances waarin de veerkracht en de kwetsbaarheid van het landschap de hoofdrol speelt.

Natalia Ossef maakt in haar werk direct fysiek contact met de natuur. Ze graaft met haar handen in de aarde of ze ligt plat op haar rug, op een droge kleigrond. Het zijn voor haar manieren om een vorm van communicatie op gang te brengen. In de tekeningen en schilderijen van Natalia komt die verwantschap tussen vormen uit de natuur en die van het menselijk lichaam naar voren: ronde vlakken die een rots of kei kunnen zijn, maar ook een baarmoeder, of een hoofd dat liefkozend wordt vastgehouden.

Bij Buitenplaats Doornburgh deed ze onderzoek naar oeroude symbolen uit geschiedenissen van mensen over de hele wereld. Vergeten kennis die ze uit de aarde naar boven haalde. Dit uitte zich in rituelen die ze uitvoerde op het landgoed van Doornburgh. Ze werkte bijvoorbeeld aan een performance met rode oker die ze liet

vastleggen op camera voor een nieuw videowerk. Rode oker komt in allerlei vrouwelijke rituelen terug over de hele wereld en aan dit ritueel wilde ze op haar eigen manier een nieuwe invulling geven. Het wassen en afspoelen van handen en voeten met de rode aarde staat symbool voor reiniging en heling.

Voorafgaand had ze een sterk idee voor haar onderzoeksperiode, met de spiritualiteit van het voormalig vrouwenklooster als uitgangspunt. Maar eenmaal aangekomen gooide ze die plannen rigoureus om, omdat de omgeving iets anders van haar vroeg. Het voormalige klooster heeft volgens Ossef een onderdrukkende kracht. Het is een zwaar en donker gebouw, alsof er iets bevrijd wil worden. Tegelijkertijd is het altijd een plek geweest om rust te vinden, een plek om naar binnen te keren zoals de zusters dat deden. Zij vond die rust vooral in de omgeving buiten het gebouw, in de weelderige natuur. Door zelf in deze periode diep en lang naar binnen te keren, kwamen er nieuwe rituelen naar buiten. Die heeft ze vastgelegd, uitgebeeld en aan elkaar geregen. Om zo eeuwenoude kennis naar het nu te vertalen. In een combinatie van installaties, fotografie en registraties van landart performances vertelde zij een gelaagd verhaal in een intieme en persoonlijke zoektocht naar balans en een betekenisvolle relatie met het verleden.

De Koreaanse kunstenaar **Chae Eun Rhee** maakt monumentale olieverfschilderijen. Een samenspel van verschillende scènes van echte en virtuele mensen, taferelen uit de kunstgeschiedenis, dagelijkse dingen die haar opvallen en de altijd terugkerende regenbogen. Alles beweegt door elkaar heen in een felgekleurd schouwspel. De periode dat zij woonde en werkte op de buitenplaats heeft zijn naklank in haar schilderijen. De groene omgeving en blauwe luchten maakten haar kleurgebruik intenser, en ook de iconische Hollandse wolkenlucht is terug te vinden op haar doeken.

De schilderijen van Chae Eun Rhee zijn overladen met beelden en in haar meest recente werk zijn steeds meer lagen over elkaar heen te zien. Daarvoor haalt ze inspiratie uit foto's van social media, nieuwswebsites of haar eigen filmrol. Ze vindt het interessant dat ze op één doek allerlei verschillende tijden en plekken tegelijkertijd

kan laten zien en naast elkaar kan laten bestaan. Er bestaat volgens haar geen ander medium dat daar zo goed toe in staat is.

Tijdens haar werkperiode op Buitenplaats Doornburgh werkte ze aan een groot schilderij dat ze in opdracht maakte voor het Centraal Museum in Utrecht. Daarvoor dook ze het depot van dit museum in en kwam uit bij 'De dood van Seneca' een schilderij van Gerard van Honthorst (1592 – 1656). Daarop zien we de Romeinse filosoof Lucius Annaeus Seneca afgebeeld. Rhee zag in dit doek uit de zeventiende eeuw een representatie van de huidige dood van het intellect, en dit werd een centraal thema in haar artistieke onderzoek. De dood van het intellect verbeeldt ze door onder andere het schilderij van Honthorst te koppelen aan digital humans zoals Lil Miquela uit LA (@lilmiquela). Ze verbindt op dit doek ook onschuldige kinderspellen waarbij de kinderen op elkaar moeten vertrouwen aan afgebeelde politiemannen uit Zuid-Korea en een verkeersregelaarspoppetje uit de Nederlandse straten. Dit zijn nog maar enkele lijnen die terug te vinden zijn in het doek. Opvallend is dat geen enkel figuur de toeschouwer aankijkt, daardoor wordt de kijker een voyeur, of spectator, die een situatie ziet waarin alle figuren een bepaald mysterie behouden. Ze leven met elkaar in een wereld die op afstand blijft, maar die wel lang en zorgvuldig bestudeerd kan worden.

In een tijd waarin de waarheid zoek is, klampt Rhee zich vast aan de schilderkunst, daarin is alles wat ze schildert echt. Ver voordat de camera en de foto waren uitgevonden, was daar al het doek en de olieverf. Dat is voor Chae Eun ook de reden waarom ze olieverf gebruikt, ze staat daarmee in een traditie van kunstenaars die op het doek een mogelijke werkelijkheid wilden verbeelden. Schilderen op doek brengt voor haar een echtheid die op beeldschermen gemist wordt.

Tijdens de presentatie van Chae Eun Rhee op Buitenplaats Doornburgh beleefde het doek dat zij maakte voor het Centraal Museum Utrecht haar primeur, samen met andere werken die zij tijdens haar residentie maakte.

Activiteiten

Naast de tentoonstelling hebben wij drie verdiepende Artist Talks georganiseerd met de drie residenten. Directeur van het Centraal Museum Bart Rutten ging in gesprek met Chae Eun Rhee. Kunstenaar Lisanne Buik ging in gesprek met Natalia Ossef tijdens een Artist walk & talk in de natuur van de buitenplaats. Bart Lunenburg ging in gesprek met curator Lieneke Hulshof.

Over de tentoonstelling schreef begeleidend curator Lieneke de volgende tekst:

Een plek waar kan ontstaan

Het voormalige klooster van Buitenplaats Doornburgh heeft jarenlang dienst gedaan als een plek om naar binnen te keren. Het werd sinds de jaren '60 bewoond door de Kanunnikessen van het Heilig Graf. Een grijs monoliet met binnenruimtes die zorgvuldig op elkaar afgestemd zijn. Ik hoef weinig moeite te doen om de zusters te zien rondlopen, al mediterend in de statige gangen. Hun gedachten en aanwezigheid hebben het gebouw kleur gegeven. In dit voormalig klooster huisvestte ook een tijd een medische opleiding voor jonge

vrouwen. Ook voor die voorstelling hoef ik weinig moeite te doen, ik zie de jonge onderzoeksters in het laboratoriumlokaal zo voor me. Het sobere gebouw staat in groot contrast met de weelderige omgeving buiten het pand. Te midden van de eeuwenoude bomen is daar sinds kort een nieuwe moestuin aangelegd. Vrijwilligers en de chefs uit het restaurant verzorgen het land voor de ingrediënten van het menu. Opnieuw zijn het mensen die ergens zorg voor dragen en handen die iets maken dat anders niet zou bestaan.

Dat sinds 2019 kunstenaars worden uitgenodigd om periodes te werken en wonen in Buitenplaats Doornburgh lijkt naadloos aan te sluiten op de geschiedenis van deze plek. Het is een toevluchtsoord geworden waar makers afstand kunnen nemen van het snelle en veeleisende dagelijkse leven om zich te concentreren op hun eigen praktijk. Ook zij gebruiken hun handen en hoofd om deze plek eigen te maken en nieuwe dingen voort te brengen. Het afgelopen jaar werkten in dit gebouw kunstenaars Chae Eun Rhee, Bart Lunenburg en Natalia Ossef. Er is geen direct verband te zien in de oeuvres van deze kunstenaars, maar er valt wel een bepaalde overkoepelende concentratie te vinden in de artistieke onderzoeken waar ze hier aan begonnen zijn. Door de tijd, de rust en de omgeving dwongen ze zichzelf om diep in hun eigen praktijk te duiken zonder dat daar een directe uitkomst uit hoefde te volgen. In een tijd waarin steeds vaker aan kunstenaars wordt gevraagd om 'producten te leveren' is het interessant om de uitkomsten van experimenten te zien die hier niet aan hoefden te voldoen. Deze presentatie kan dan ook worden gezien als een meditatieve wandeling zoals die van de zusters door de vierkante kloostergang. Een wandeling die blijft duren, op ieder moment kan worden afgebroken, om na verloop van tijd weer te worden hervat.

NIEUW WERK '22 werd ondersteund door de Provincie Utrecht, het K.F. Heinfonds en Stichting Stokroos en kwam tot stand in samenwerking met het Centraal Museum Utrecht en Kunsthal Kade.

Podiumprogramma:

Concertreeks Jonge pianisten met Carol Ruiz

In 2022 heeft Carol Ruiz, succesvol solo-pianiste en inwoner van de gemeente Stichtse Vecht, een bijzondere concertreeks voor jonge pianisten georganiseerd in de kapel van Buitenplaats Doornburgh. Haar motivatie is om haar grote passie voor pianomuziek te delen met de inwoners en bezoekers van Stichtse Vecht en jonge talentvolle Nederlandse én internationale pianisten een podium te geven. Buitenplaats Doornburgh wil naast de tentoonstellingen, gericht op de nationale bezoekers, ook lokaal een bijdrage leveren aan het culturele leven. Het was dus een perfecte match.

Carol heeft de non-profit organisatie CEP (Centro de Estudios Pianísticos) bereid gevonden om een professionele concertvleugel in bruikleen te geven aan Buitenplaats Doornburgh voor onbepaalde tijd. Samen met de voorzitter van het CEP, Sebastián F. Colombo García, heeft zij talentvolle jonge top-pianisten geselecteerd uit binnen- en buitenland. De concertreeks bestond uit een combinatie van solo pianorecitals met (modern) klassieke muziek en kamermuzieksessies met meerdere musici (strijkers en zang), alle concerten werden omlijst met een introducerende lezing door Carol. In de eerste reeks speelden:

- 21 april - Carol Ruiz
- 16 juni - Veerle Winkelmolen
- 25 augustus - Antonia Miller en Alexander Kashpurin
- 20 oktober - Alexandros Chouros en Evelina Agryou
- 1 december - Andrés Navarro Comas

Het waren bijzondere avonden met prachtige klassieke muziek van zowel oude als hedendaagse componisten. Er waren veel nieuwe gezichten in de reeks, sommigen vers afgestudeerd van het Conservatorium, anderen al enige tijd onderweg met de professionele carrière als muzikant. De doelstelling om jonge pianisten het podium te bieden is ook ruimschoots behaald. Wij hebben kunnen genieten van jong talent wat zeker de grote podia van Nederland en de wereld zal bespelen in de komende jaren. Het virtuoze concert van de pas afgestudeerde Veerle Winkelmolen was een ware beleving. Maar ook de avond met de Spaanse Andrés Navarro was werkelijk van wereldklasse. Wij zijn blij dat wij met deze concertreeks zulk bijzonder (inter)nationaal talent naar de Vechtstreek hebben weten te krijgen.

Wij hebben 294 bezoekers weten te trekken met 5 concerten. Daarmee hebben wij onze doelstellingen van 50 bezoekers per concert ruimschoots behaald. Hiermee hebben wij laten zien dat de belangstelling voor concerten in gemeente Stichtse Vecht zeker aanwezig is. Ook hebben wij vele enthousiaste reacties van onze bezoekers gekregen. De concertreeks werd ondersteund door Cultuurfonds Stichtse Vecht.

Overige concerten lokaal

Op 12 mei konden wij eindelijk het door COVID eindeloos uitgestelde concert van Mike Boddé en Ineke van Klinken presenteren. Boddé (1968) is een bekend pianist en muzikant, voormalig cabaretier en vooral ook Maarssenaar. Samen met zangeres Ineke van Klinken en bassist/trompettist Niels Tausk verzorgden zij een sprankelend optreden in de kapel. Boddé is bekend van het tv-programma 'Podium Witterman' en schreef

verschillende boeken. Mike en Ineke presenteerden al vaker bijzondere concerten op Buitenplaats Doornburgh. Ook in 2023 gaan wij hier mee door. In dit jaar zullen zij geïnspireerd op de tentoonstelling EXODUS en PRIKKEL weer twee unieke muzikale avonden samenstellen.

Op 22 mei verwelkomde Buitenplaats Doornburgh *Hier om de hoek*, een lokaal muzikaal initiatief van muzikanten Helge Slikker en Tim Klaase. Vanuit hun thuisbasis Vreeland schreven ze Nederlandstalige liedjes die geïnspireerd zijn door het leven en de veranderende tijd in gemeente Stichtse Vecht. Samen met meerdere professionele musici uit de regio is er aan de muziek gesleuteld, wat geresulteerd heeft in een verzameling liedjes waarbij nostalgie hand in hand gaat met moderne arrangementen. Hier om de hoek was een mix van Nederlandstalige folk, klassiek, pop en nog veel meer. De buurt, het plein, het jaarfeest, de rivier, de generaties, het eens, het oneens, de stilstand, de vooruitgang... Alles kwam voorbij met frisse nostalgie, spannende muzikale arrangementen en liefde voor het lokale en voor elkaar.

Muzikant-in-residence Koen Boeijenga

Op zondagmiddag 11 december nam multi-instrumentalist Koen Boeijenga ons mee op muzikale reis tijdens een improvisatie luistersessie. In november verbleef Koen twee weken op Buitenplaats Doornburgh, waarin hij zich in nachtelijke sessies in de kapel liet inspireren door de bijzondere architectuur en de rust van het gebouw. Op deze zondagmiddag presenteerde hij zijn meeslepende improvisatie-liederen gekleurd door een verrassende verzameling aan blaasinstrumenten en zelfgemaakte objecten. Koen Boeijenga is een Utrechtse saxofonist en multi-instrumentalist. Als kernlid van stichting BUI (Bevordering Utrechtse Improvisatie) en oprichter van het achtkoppige ensemble MOA, levert hij een actieve bijdrage aan de Nederlandse scène voor geïmproviseerde en nieuwe muziek. In zijn spel streeft Koen naar het belichten van het moment en de unieke kenmerken van de speellocatie.

Erfgoed-programma

Ook in 2022 hebben wij weer wekelijks rondleidingen verzorgd. Onze speciaal opgeleide vrijwilligers verzorgen elke zondag twee rondleidingen waarin de architectuur van de Bossche School, de historie van de buitenplaats en het Zocherpark centraal staat.

Tijdens Open Monumentendag 2022 (10 september) organiseerden wij samen met de Jan de Jong Stichting een lezing over de architect van het klooster van Doornburgh. Jan de Jong is de meest vermaarde leerling van de architect/monnik Dom Hans Vanderlaan en vertegenwoordiger van de architectuurstroming die de Bossche School wordt genoemd. Architect en bestuurslid van de Jan de Jong Stichting, Fred Humblé gaf een bevlogen lezing over het bijzondere oeuvre van Jan de Jong.

Op zaterdagmiddag 12 november was de boekpresentatie van *Bonte grijzen*, een rijk geïllustreerde publicatie over de visie en theorie van Wim Van Hooff over kleur, en de toepassing ervan in de architectuur. Sprekers als Caroline Voet, Herman van Hooff en Wies van Leeuwen gaven inzicht in de werkwijze en gedachtewereld van Van Hooff en de totstandkoming van het boek voor een publiek van erfgoed- en architectuurliefhebbers en specialisten.

Podcast “Het binnenste van de buitenplaats”

In 2022 zijn wij gestart met het ontwikkelen van een podcastserie. De podcastserie zorgt ervoor dat het bijzondere erfgoed van de buitenplaats bij een breed publiek bekend worden. Daarbij staat de unieke geschiedenis van Buitenplaats Doornburgh symbool voor een groter verhaal rondom onze omgang met het (slavernij)verleden, omgang met leegstaand religieus erfgoed en het vaak complexe traject van herbestemming van rijksmonumenten. Dit combineren wij met een ‘human interest’-aanpak, zoals het verhaal van voormalig bewoonster van het klooster, zuster Monica. Voor de podcast werken wij samen met architectuurhistoricus Michelle Gulickx en audiospecialist Vic Willemse. Michelle is podcastmaker, columnist en programmamaker. Haar podcast Landmassa gaat over de gebouwde omgeving in al haar facetten. Hiernaast werkt ze voor opdrachtgevers zoals AM, Arcam, Architour en vakblad de Architect. Michelle heeft in het verleden voor Buitenplaats Doornburgh gewerkt. Vic Willemse is muzikant en podcastmaker. Hij produceerde de podcast Doemdenken/Wonderkind ter verdieping op zijn gelijknamige album. In 2016 won Vic de Grote Prijs van Nederland.

De podcast kan ingezet worden als losstaande, verhalende podcast, maar ook als achtergrondinformatie op locatie in de vorm van een verhalende audiotour via QR-codes. Om de laagdrempeligheid te vergroten wordt de podcast gratis aangeboden. De podcastserie heeft inmiddels al financiering ontvangen van het Stimuleringsfonds voor Creatieve Industrie, Provincie Utrecht en Cultuurfonds Stichtse Vecht. Daarmee is de serie volledig gefinancierd en zal in 2023 verder worden uitgerold.

Overig programma:

Schrijver-in-residence Koen Haegens

In 2022 zijn wij een samenwerking aangegaan met Fonds Bijzondere Journalistieke Projecten. Dit fonds ondersteunt journalisten en auteurs om te werken aan tijdrovende en diepgravende journalistieke publicaties. Op Buitenplaats Doornburgh krijgt jaarlijks een schrijver 6-18 weken de residentie tot zijn/haar beschikking om aan een bijzonder project te werken, hierbij wordt de schrijver ondersteunt door het Fonds Bijzondere Journalistieke Projecten. Het fonds werft de resident via een *open call*, waarbij de uiteindelijke selectie wordt gedaan door een speciaal samengestelde commissie. In het najaar van 2022 verbleef schrijver Koen Haegens op de buitenplaats om zijn boek "Op zoek naar de verstrooide tijd" te vervolmaken (verschijnt in april 2023 bij uitgeverij Ambos/Anthos). Onderdeel van de residentie is een presentatie van het nieuwe werk in de vorm van een lezing of voordracht welke in het voorjaar van 2023 zal plaatsvinden.

Over zijn residentie vertelde Haegens; *"Ik ben al mijn hele leven gefascineerd door tijd. In mijn debuut 'Neem de tijd' zag ik de opkomst van een 'haastmaatschappij'. Een maatschappij waarin mensen harder lopen, korter slapen en zelfs sneller praten dan vroeger. Druk is een statussymbool geworden. Toch strooien mensen met de tijd alsof ze zichzelf onsterfelijk wanen. Ze vullen haar met swipen, scrollen, zappen en andere bezigheidjes waar we weinig waarde aan zeggen te hechten. De omgeving van de residentie was echt tegenovergesteld aan waar mijn boek over gaat. Het is niet voor niets een voormalig klooster. Alles staat er in het teken van concentratie en aandacht. Vroeger voor het hogere, nu voor kunst en aardse zaken. En ja, ook verstrooiing ligt er nog steeds op de loer. Het is er heel stil en er is weinig te doen dus de neiging om je telefoon te pakken is best groot. Ik heb daarom een strak ritme voor mijzelf gemaakt. Ik stond op, ontbeet, ging schrijven. 's Avonds las ik: filosofen, sociologen en kunstenaars die over de verstrooide tijd hebben nagedacht. Als ik even vastzat, of twijfelde aan de opbouw van een hoofdstuk, ging ik tussendoor wandelen of rennen. Zodra ik dan terugkwam, was mijn hoofd weer leeg en de puzzel opgelost. Perfect!*

Doornburgh ligt in een prachtige omgeving. Zodra ik de deur uit stapte, stond ik in een prachtig park met heel veel oude bomen. En er was de Vecht. Je zit tussen de villa's waar de Amsterdamse elite honderden jaren geleden haar vrije tijd doorbracht. Naast ikzelf waren er ook enkele kunstenaars die in de Buitenplaats woonden en werkten. Zo was er een kunstenaar uit Zuid-Korea – zij maakt echt fantastische, enorme schilderijen. Het was interessant om, tussen het schrijven door, te praten met mensen die op heel andere manieren bezig zijn met een thema. Ook heb ik een van de laatste nonnen die hier tot een jaar of vijf geleden verbleef ook geïnterviewd. Al in de Middeleeuwen schijnen monniken en nonnen last te hebben gehad van verveling door uren in hun kloostercel te zitten. Zodra wij al het gevoel van verveling krijgen, verdrijven we het met de telefoon. Het idee is dat je door verveling door een soort van woestijn gaat en er aan de andere kant beter uitkomt. Het helpt je verder.'

CareFull x Esther Hoogendijk

In het gras tegenover het hoofdhuis verscheen afgelopen september geleidelijk aan een nieuw kunstwerk. Het was een werk van de Utrechtse kunstenaar Esther Hoogendijk ter gelegenheid van CareFull, een kunstmanifestatie en kunstroute in en rond Utrecht. CareFull is een initiatief van Art Utrecht dat ruim 50 kunstenaars en meer dan 20 bijzondere locaties heeft samengebracht in en rond Utrecht tussen 10 september en 30 oktober.

Esther plaatste vijf metalen driehoeken, welke delen van het gras bedekten. Deze driehoeken werden meerdere keren verplaatst en maakten zo een tekening in het gras. Bij het verplaatsen van de metalen driehoeken maken de grassen plaats voor de andere aanwezige vegetatie. Zo bood de kunstenaar een kans aan het geheugen, de herinneringen die in de grond verscholen zitten tot groei te laten komen.

Residenten in de schijnwerpers

Van 14 oktober 2022 tm 15 januari 2023 presenteerde Museum de Lakenhal in Leiden de tentoonstelling *Imagine Intuition*. Hiervoor selecteerde het gerenommeerde museum een zevental kunstenaars rond het thema intuïtie. Maar liefst twee van de geselecteerde kunstenaars zijn voormalig residenten van Buitenplaats Doornburgh. Zo presenteerde Bram Ellens “Mother and Child”, een doorvertaling van zijn sculpturen welke hij ontwikkelde tijdens zijn residentie en tentoonstelling “Robots in Captivity” op Buitenplaats Doornburgh (2021). DIKKER + OOSTRIK presenteerde een nieuwe versie van de installatie Harmonic Dissonance, welke begin '22 ook op de buitenplaats was te zien.

Publiciteit

De tentoonstelling *Vorm aan de Vecht* is zeer goed opgepakt in de pers in bijna alle dagbladen zijn wij genoemd met als hoogtepunt een vier-sterren recensie in de Volkskrant van 29 april '22. Een mooie quote uit dit artikel: “*De combinatie van historisch erfgoed en Dutch design werkt in de uitgebeende architectuur van het klooster op Buitenplaats Doornburgh uitmuntend.*” Hiernaast hebben wij ook ruime aandacht gehad in tijdschriften zoals MUZE, het Museumtijdschrift en de Groene Amsterdammer.

Op tv zijn wij te zien geweest bij Omroep Max en het programma Ivo op Zondag als uittip. Social media wordt steeds belangrijker, wij zijn door diverse influencers bezocht zoals “Shot of Culture” (5.500 volgers), “Explore Utrecht” (21.300 volgers) en de internationale travel-influencer “Uberding” (49.500 volgers).

Wij hebben in vier postercampagnes de tentoonstelling onder de aandacht gebracht. Als eerste lokaal en regio Utrecht met driehoeksborden eind maart. In april volgde een campagne driehoeksborden in de regio Amsterdam in combinatie met een ronde A3-posters in cafés en culturele instelling in de regio Utrecht. En het toerismebureau “Visit Gooi & Vecht” heeft de tentoonstelling meegenomen in haar campagne om de regio te bezoeken met driehoeksborden in de regio Gooi & Vecht en digitale A0-abri's in de regio Amsterdam in de periode mei/juni.

Voor het podiumprogramma hebben wij met name gefocust op de lokale pers, waarbij het VAR nieuws de belangrijkste krant is. Hierin maken wij een combinatie van redactioneel en enkele advertenties.

Voor NIEUW WERK was het marketingbudget een stuk kleiner dan voor *Vorm aan de Vecht*. Toch hebben wij mooie publiciteit weten te verkrijgen. Over Bart Lunenburg schreef de Volkskrant een lovend artikel onder de titel “*Je moet het maar durven: schudden aan iconische architectuur.*” Over Natalia Ossef verscheen een groot stuk in Volzin Magazine. De focus in de promotie was met name via social media en een ronde A3-posters in cafés en culturele instelling in de regio Utrecht.

Social media

De socials van Buitenplaats Doornburg zijn in de afgelopen jaren enorm goed gegroeid. Dit stelt ons in staat om een groot bereik via de online campagnes te realiseren. Waar wij begin 2021 nog een totaal van 5.441 volgers hadden, was dat eind 2022 gegroeid naar 8.220, dat betekent dat wij ruim 50% zijn gestegen in volgers en subscribers. De *open rate* van onze nieuwsbrief ligt tussen de 53 en 68%, wat een zeer goede clickrate aangeeft. Onze volgers zijn betrokken en geïnteresseerd.

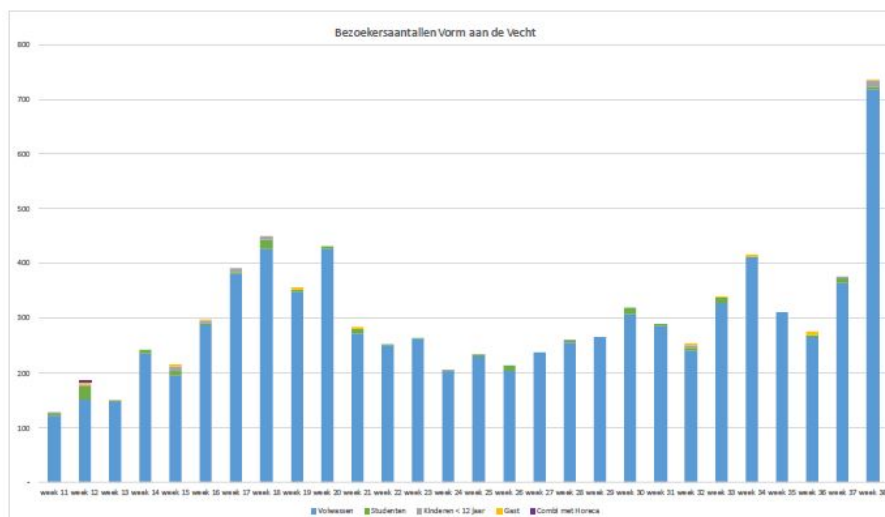
Volgers en subscribers socials Buitenplaats Doornburg	Start 2019	Start 2020	Start 2021	Eind 2022					
Facebook	464	1245	1515	1687					
Instagram • 1,7k views op Arts & Coffee Talk	275	1267	1796	3540					
LinkedIn	-	-	116	370					
Nieuwsbrief • <i>open rate</i> gemiddeld tussen 53-68%	720	1698	2014	2623					

Bezoekersaantallen

In 2019 (eerste jaar van openstelling) heeft Buitenplaats Doornburgh 10.489 bezoekers ontvangen. In de COVID-jaren liepen de bezoekersaantallen drastisch terug vanwege de lockdown maatregelen, waardoor culturele instellingen bij elkaar opgesteld maar liefst 11 maanden van overheidswege de deuren moesten sluiten. Voor de gehele sector was dat een grote ramp, maar voor een net geopende instelling die nog geen publiek heeft kunnen opbouwen een extra zware dobber. In 2020 hebben wij 6.893 bezoekers ontvangen, een verschil van -35% ten opzichte van het eerste jaar van openstelling. In 2021 waren het 7.958 bezoekers. Wederom hebben wij het eerste jaar van openstelling niet kunnen ervaren, maar dat is niet onlogisch gezien de aanhoudende lockdowns.

In het jaar 2022 waren wij dus zeer gericht om meer bezoekers dan in de eerste jaren te ontvangen. De tentoonstelling Vorm aan de Vecht, gericht op een breed publiek was daarbij het belangrijkste programma. Bij het maken van de plannen in 2021, was het nog zeer waarschijnlijk dat wij in het najaar en winter wellicht weer rekening moesten houden met nieuwe lockdowns. De financiële investering van 2022 was dan ook bijna geheel gericht op de tentoonstelling Vorm aan de Vecht.

Voor de tentoonstelling Vorm aan de Vecht hebben wij 8.271 bezoekers mogen ontvangen. Voor de activiteiten hebben wij 1.783 bezoekers voor 70 activiteiten in huis gehad. Wij zijn tevreden met de opkomst van het aantal bezoekers, al hadden wij gehoopt dat wij nog meer bezoekers zouden trekken. Wellicht was dat niet realistisch, omdat zeker in de eerste helft van 2022 het cultuurbezoek in heel Nederland nog steeds flink achterbleef ten opzichte van 2019 al waren de lockdowns verleden tijd. Wij hebben met Vorm aan de Vecht een breed publiek hebben weten aan te spreken. In de grafiek hieronder zijn de bezoekcijfers van de tentoonstelling te zien. Hier is duidelijk het verloop van de weken te zien, de eerste stijging is een combinatie van meivakantie, een postercampagne in de regio Amsterdam en een zeer positieve recensie in de Volkskrant. Hierna zakt het wat in, met een mooie “eindsprint” in de laatste week.

Tijdens de presentatie Harmonic Dissonance en de open studio van Johanna Franco Zapata in februari 2022 hebben wij 1.233 bezoekers ontvangen. En tijdens de herfst/winter maanden en de tentoonstelling NIEUW WERK 4.751 bezoekers. Deze cijfers zijn inclusief de bezoekers van de concerten en rondleidingen.

In totaal hebben wij 14.255 bezoekers mogen ontvangen. Dit laat bijna een verdubbeling zien ten opzichte van het voorgaande jaar en een mooie stijging (+50%) van het eerste jaar.

Samenwerkingspartners en netwerk

Vanaf de opening is gewerkt aan het realiseren van een netwerk voor Buitenplaats Doornburgh. De stad Utrecht is een logisch verzorgingsgebied en heeft vele culturele instellingen die met interesse de ontwikkelingen van Doornburgh volgen. Zo hebben wij samengewerkt voor de tentoonstelling NIEUW WERK met het Centraal Museum Utrecht en Kunsthal Kade. Inmiddels zijn wij onderdeel van het regio-overleg culturele instellingen Provincie Utrecht. De Universiteit Utrecht (UU) en Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) zijn inmiddels een partner van Buitenplaats Doornburgh. Hiernaast zijn met het project PRIKKEL ook samenwerkingen ontstaan met UMC Utrecht en Schweigman&. Ook zijn er goede contacten met Residenties Utrecht en uiteraard samenwerkingspartner Bijbels Museum. Wens is om na een eerste succesvolle samenwerking met het Centraal Museum omtrent kunstenaar Chae Eun Rhee ook in 2023 de banden aan te halen voor een mogelijke samenwerking in de toekomst.

Doornburgh is aangesloten bij de lokale culturele koepelorganisatie Vechtsnoer, in deze hoedanigheid heeft directeur Joanna van Dorp elk kwartaal overleg met de wethouder cultuur van Gemeente Stichtse Vecht. Ook is het contact met de culturele partners in de omgeving goed, dit is oa Slot Zuylen en Fort Maarsseveen.

Hiernaast is Doornburgh sinds 2022 lid van ArtUtrecht, een platform voor beeldende kunst uit Utrecht die zich inzet voor meer zichtbaarheid van beeldende kunst en samenwerking tussen kunstenaars en instellingen stimuleert. Ook organiseert het platform diverse manifestaties en tentoonstellingen zoals “CareFull”, een grote kunstroute in en om de stad Utrecht waar Doornburgh in 2022 aan deelnam.

Organisatie en financiën

Stichting Buitenplaats Doornburgh is een jonge organisatie en nog volop in ontwikkeling, daarbij wordt de stichting in financiële en organisatorische zin ondersteund door de eigenaar en exploitatie bv. Momenteel heeft de stichting twee medewerkers; directeur Joanna van Dorp (0,8 fte) en communicatie/programmamaker Floor Kortman (0,6 fte). De stichting wordt voor betreft het officemanagement, beheer en administratie ondersteund door de exploitatie bv voor een vaste vergoeding per jaar. De openstelling wordt door publieks/ horeca-medewerkers gedraaid, welke in dienst zijn van de horeca bv en 1-op-1 worden doorbelast aan de stichting. Hiernaast zijn er vrijwilligers die de rondleidingen verzorgen. Ook worden er per project freelancemedewerkers aangetrokken voor fondswerving (Beatrice Puijk) en marketing (Marije Lieuwens). Voor de op- en afbouw van de tentoonstelling wordt er gebruik gemaakt van een wisselende poule freelancemedewerkers.

De stichting heeft een Raad van Toezicht bestaande uit drie leden; Fokko Faber, Peter Kerckhoffs (penningmeester) en Bernadette Vehmeijer (voorzitter).

Doornburgh BV geeft jaarlijks een bijdrage van €100k aan de stichting voor het ontwikkelen en realiseren van het programma van kunst en wetenschap. Dit is voor 2023 gegarandeerd, voor de toekomst is de stichting nog in gesprek met de eigenaar. De overige inkomsten van de stichting komen uit ticketverkoop en fondswerving. In 2022 waren de huur- en servicekosten voor de stichting nog om niet. Het is van groot belang om in 2023 meer stabiele financiering te verkrijgen voor het duurzaam voortbestaan van de stichting.

Stichting Buitenplaats Doornburgh neemt de Fair Practice Code Cultuur als uitgangspunt bij het verder vormgeven van de organisatie.

	31 DECEMBER 2022	31 DECEMBER 2021
ACTIVA		
VLOTTENDE ACTIVA		
Vorderingen		
Debiteuren	4.090	182
Rekening Courant Doorburgh	-	-
Belastingen	5.316	1.022
Nog te ontvangen donaties	-	12.500
Overlopende activa	-	38.828
	9.406	52.531
Liquide middelen	49.669	11.685
	59.075	64.216
PASSIVA		
RESERVES EN FONDSSEN		
Algemene reserve	-	-
	-	-
VREEMD VERMOGEN		
Kortlopende schulden		
Rekening Courant Doorburgh	55.087	30.221
Crediteuren	3.978	3.838
Nog te ontvangen facturen	-	30.000
Overlopende passiva	10	157
	59.075	64.216
	59.075	64.216
STAAT VAN BATEN EN LASTEN OVER 2022	2022	2021
Baten:		
Sponsorbijdragen	225.123	149.809
Ticketinkomsten	126.949	24.568
	352.072	174.378
Lasten		
Tentoonstellingen/programmering	180.438	
Lasten organisatie / Overhead ed	171.634	
Uitvoeringskosten eigen organisatie (waaronder oprichtingskosten)	352.072	174.378
Resultaat	-	-